

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Concepció BARON MORA
Jacques RICHIARDI
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint-i-sis d'abril del dos mil disset.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000049/2016, seguida pel presumpte delictes major de lesions doloses que han requerit el seguiment d'un tractament mèdic posterior a la primera assistència i d'un delictes menor d'amenaques condicionals amb un mitjà que doni a entendre la fermesa en la intenció, contra:

-L. D. M. S. nascut el 31 de maig de 1994 a Andorra la Vella, fill de Alfredo i de Estelvina, de nacionalitat andorrana, defensat per la lletrada Sra. Laura VILAMAJÓ LÓPEZ;

-J. M. M. nascut el 12 d'octubre de 1991 a Andorra la Vella, fill de Jacobo i de Manuela, de nacionalitat andorrana, defensat pel lletrat Sr. Joan MIRÓ ARIZA.

És part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Núria GARCIA VAL.

És ponent i redactora de la sentència, la Magistrada Sra. Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL.

RESULTANT PRIMER : Són fets provats i així es declara que en data 17 de setembre del 2014 vers la 1:30

hores, el processat J. M. M., es trobava a l'exterior del local nocturn I. S. radicada a Andorra la Vella, quan es dirigí vers el també processat L. D. M. S., el qual es trobava amb una amiga seva a qui li semblà al primer que molestava.

S'inicià aleshores una discussió entre ambdós a conseqüència de la qual L. D. M. S. agredí a en J. M. M. donant-li un cop de puny a la cara, fent-lo caure al terra.

A conseqüència dels fets, J. M. M. patí unes ferides consistents en lesions contuses al cuir cabellut que requeriren de sutura amb grapes.

No ha quedat acreditat que J. M. M., que ha fet expressa reserva d'accions, proferís prèviament, cap mena d'amenaça contra L. D. M. S..

RESULTANT SEGON : El Ministeri Fiscal en el seu escrit de qualificació provisional, considera els fets constitutius d'un delictes major de lesions doloses que han requerit d'un tractament mèdic per a la seva curació i d'un delictes menor d'amenaques no condicionals amb un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció, previstos i penats respectivament, als articles 113.2 i 143 del Codi penal.

Indica que el processat J. M. M. és responsable, en concepte d'autor, del delictes menor d'amenaques no condicionals i, no concorrent circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, demana que se li imposi la pena de tretze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys.

Pel que fa al processat L. D. M. S., precisa que és responsable, en concepte d'autor, del delictes major de lesions doloses i, concorrent la circumstància de ser menor de 21 anys i l'agreujant de reincidència, demana que se li imposi la pena de tretze mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de quatre anys, qualificada a la justificació d'ocupació laboral i al seguiment d'un tractament psicològic.

Demana igualment que ambdós processats siguin condemnats al pagament de les despeses processals causades, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

En l'acte de la vista oral modifica parcialment la seva qualificació provisional: no formula acusació contra el processat J. M. M. en no haver quedat acreditat que hagués proferit cap amenaça, elevant pel que fa a L. D. M. S., a definitiva la seva qualificació provisional.

RESULTANT TERCER : El lletrat Sr. Joan MIRÓ ARIZA, Advocat del processat J. M. M. no es mostra en el seu escrit de qualificació provisional, conforme ni amb l'exposició de fets ni amb la qualificació jurídica ni petició de pena efectuada pel Ministeri Fiscal, per quan el seu defensat no proferí cap amenaça a L. D. M. S., per tot el que en demana l'absolució, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

En haver per contra el processat L. D. M. S. agredit al seu defensat de la forma descrita pel Ministeri Fiscal, havent-li causat lesions al cuir cabellut que requeriren sutura amb grapes, J. M. M. es reserva les accions que li puguin correspondre.

En l'acte de la vista oral, es mostra d'acord amb la modificació efectuada pel Ministeri Fiscal, reiterant que procedeix l'absolució del seu defensat.

RESULTANT QUART : La lletrada Sra. Laura VILAMAJÓ LÓPEZ, Advocada defensora del processat L. D. M. S., no es mostra, en el seu escrit de qualificació provisional, d'acord amb l'exposició de fets ni petició de pena efectuada pel Ministeri Fiscal .

Precisa que el seu defensat va donar un únic cop de puny al Sr. J. M. M. per defensar-se, en creure que aquest l'anava a agredir amb una ampolla de vidre .

El Sr. J. M. M. va patir lesions a la part posterior del cap en impactar al terra, sent els fets constitutius d'un delictes major previst a l'article 113.2 del Codi penal.

El seu defensat n'és responsable en concepte d'autor i procedint aplicar-li l'eximent de legítima defensa prevista l'article 27.1 del Codi Penal, procedeix la seva absolució.

Subsidiàriament, atenent a les circumstàncies en que es produïren els fets i a l'atenuant de ser el seu defensat menor de 21 anys , manifesta que procediria imposar-li una pena de 3 mesos de presó condicional simple, amb un termini de suspensió de la pena de quatre anys, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

CONSIDERANT PRIMER : En matèria penal, el nostre ordenament és essencialment acusatori, i quan desapareix la pretensió punitiva per part del Ministeri Fiscal, única part acusadora, queda extingida l'acció penal, alliberant als acusats fins aleshores de tota responsabilitat.

En el present cas, el Ministeri Fiscal no ha formulat acusació contra el processat J. M. M., el que en comporta l'absolució, quedant sense efecte l'aute de processament i quantes mesures cautelars s'hagin pres contra el mateix.

CONSIDERANT SEGON : Pel que fa a L. D. M. S., els fets declarats provats són constitutius, d'un delictes major de lesions doloses que han requerit de tractament mèdic per a la seva curació, tipificat a l'article 113.2 del Codi Penal, doncs el referit processat, amb un evident *animus laedendi* o intenció de lesionar, agredí a J. M. M.mitjançant un cop de puny a la cara, fent-lo caure al terra.

A conseqüència de dita agressió es produí el resultat típic de lesions ja descrit: una ferida oberta al cuir cabellut que requerí de tractament mèdic - sutura amb grapes - per a la seva curació, segons informe del Servei de Medicina Legal i Forense obrant en autes (folis 27 a 24).

CONSIDERANT TERCER : De l'esmentat delictes major n'és responsable, en concepte d'autor, el processat L. D. M. S., per la seva participació personal i directa en els fets, de

conformitat amb el què disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal.

Efectivament, el propi processat reconeix haver donar un cop de puny a J. M. M., fent-lo caure d'esquena a terra i produint-li les lesions descrites. Així també ho ha declarat sempre J. M. M. i ho corroboren les lesions per ell sofertes, perfectament compatibles amb la forma de producció de l'agressió descrita.

CONSIDERANT QUART : Concorre en el processat L. D. M. S., la circumstància modificativa de la responsabilitat penal de ser menor de 21 anys a la data de producció dels fets.

No concorre la circumstància agreujant de reincidència al·legada pel Ministeri Fiscal per quan, de conformitat amb el què disposa l'article 30.7 del Codi Penal, cal, per poder-la apreciar, que en el moment de cometre el delicte, el culpable hagi estat condemnat per sentència ferma per un delicte que tingui assenyalada una pena igual o superior o per diversos delictes, encara que tinguin assenyalada una pena inferior .

En el present cas, L. D. M. S. havia estat, en el moment de cometre el delicte, condemnat per ordenança penal de data 11 de juliol del 2013, com autor d'un delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions doloses (articles 114.1 i 476.2 del Codi penal) , en el marc de la causa DM-168-2/13, i per tant per un delicte que té assenyalada una pena inferior a la del delicte major objecte de la present causa.

Consta també altra condemna dictada per delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic i d'una contravenció penal de lesions doloses (articles 114.1 i 476.2 del Codi penal) en el marc de la causa núm. 4000609/2015, la qual no ha estat a bon dret citada pel Ministeri Fiscal, per quan fou pronunciada amb posterioritat als fets objecte de la present causa i concretament en data 7 de juliol del 2015 i no pot per tant ser presa en compte als efectes de valorar la reincidència.

D'altra part, val a dir que no concorre la circumstància excloent de legítima defensa al·legada per la defensa del processat L. D. M. S., doncs, com ja té declarat la jurisprudència, el primer requisit i fonamental de la legítima defensa, és que s'hagi produït una agressió il·legítima actual o imminent de la que sigui necessari defensar-se. Aquesta agressió ha de posar en perill béns jurídicament protegits – vida, patrimoni, etc.- com a conseqüència d'una acció o conducta actual o imminent, real i injusta –en el sentit de fora de raó i inesperada- que constitueix el pressupòsit essencial de tota legítima defensa –complerta i incomplerta-.

Si no hi ha agressió il·legítima actual o imminent, no hi ha necessitat de defensar-se i per tant la reacció agressiva no pot estar justificada.

Això és el que succeeix en aquest cas, perquè no ha quedat provat que J. M. M. agredís a L. D. M. S., tal com ell mateix ha reconegut, ja que no li va donar cap cop; tampoc ha quedat provat que fes cap gest que li pogués fer pensar que el volia agredir en aquell mateix moment ni que es crees un perill imminent que justifiqués la seva reacció.

Efectivament, si bé L. D. M. S. ha dit que J. M. M. duia una ampolla de cervesa a la mà, i que l'alçà amenaçant d'agredir-lo, en J. M. M. ha negat sempre haver amenaçat amb l'ampolla de cervesa que efectivament ha reconegut duia a la mà, a en L. D. M. S.. Així consta que ho declarà davant del Servei de Policia (foli 22), a la Batllia (foli 61) i ho confirmà davant del Tribunal el dia de la vista oral.

L'únic testimoni que ha comparegut davant del Tribunal i ha pogut ser sotmès a contradicció, ha estat el de J. A. D. S. M. que ha explicat no va veure ni sentir cap amenaça per part de J. M. M.; que l'únic que va veure és com en L. D. M. S. agredia a en J. M. M. mitjançant diversos cops.

Pel que fa als altres testimonis recollits en instrucció, no han comparegut en la vista oral malgrat haver estat degudament citats i les seves declaracions han estat ensems contradictòries:

A. M. J. R., declarà (folis 51 i ss. i 132 i ss.) que J. M. M. va empentar a en L. D. M. S. i ambdós van caure al terra i en caure va ser com J. M. M. es va causar la ferida al cap, amb l'ampolla de cervesa que duia a la mà. Aquesta declaració val a dir que no coincideix amb cap dels altres testimonis, ni fins i tot amb la del propi processat L. D. M. S. que té reconegut haver donat un cop de puny a J. M. M., fent-lo caure al terra, veient-lo sagnar tot seguit per la part posterior del cap; tanmateix, na A. M. J. R. declarà que no va sentir en J. M. M. amenaçar a en L. D. M. S..

S. D. J. M. té declarat (folis 122 i ss.) que va veure com J. M. M. aixecava la mà amb l'ampolla i L. D. M. S. li donava un cop de puny afegint però que aquella nit havia ingerit begudes alcohòliques .

Per contra, A. P. C. té declarat (foli 48 i ss. i 126 i ss.) que qui amenaçava constantment a J. M. M. era en L. D. M. S. dient "*a este tio le voy a matar*" fins que finalment li va donar un cop de puny a la cara; afegí que J. M. M. mai va amenaçar a en L. D. M. S.; que és cert que duia una ampolla de cervesa a la mà però en cap moment la va alçar ni va amenaçar amb la mateixa a en L. D. M. S.. Afegí que ella no havia begut aquella nit, recordant perfectament el que havia succeït

I finalment, K. F. M., amic precisament de L. D. M. S., declarà (folis 118 i ss.) que no va veure en cap moment en J. M. M. amenaçar a en L. D. M. S. amb l'ampolla de cervesa que duia a la mà; que no va veure ni tant sols que en J. M. M. en tingués la intenció; precisà fins i tot que aquest darrer portava l'ampolla agafada a la mà, mantenint sempre la mà baixa, cap al terra quan en L. D. M. S. li propinà un cop de puny, fent-lo caure d'esquena al terra, patint aquell aleshores la ferida al cap.

Per tot el què, la legítima defensa invocada no pot ser apreciada, en no haver quedat la mateixa degudament provada.

CONSIDERANT CINQUÈ: De conformitat amb l'anteriorment exposat i el què disposa l'article 54.3 i 26 del Codi Penal, procedeix imposar al processat L. D. M. S., una pena de vuit mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys.

No procedeix qualificar la suspensió de l'execució de la pena de presó a cap condició, en no apreciar-se reincidència en el condemnat segons el ja exposat i de conformitat amb l'article 61 del Codi Penal, i no obrar en autes, cap informe mèdic o psicològic, que justifiqui la necessitat per part del processat, de seguir tractament psicològic, ni justificar-se en la vista oral, la necessitat de tal tractament per part del Ministeri Fiscal. Tampoc procedeix imposar l'obligació de justificar ocupació laboral, no en aparèixer inestabilitat en aquest sentit per part del processat ni exigir-se responsabilitat civil en el marc de la present causa.

CONSIDERANT SISÈ : El responsable penalment ho és també civilment i si bé en el present cas, no hi ha lloc a exigir responsabilitat civil, en haver J. M. M. fet expressa reserva d'accions, sí que procedeix de conformitat amb les disposicions dels articles 174 i 175 del Codi de Procediment Penal, imposar al processat L. D. M. S. el pagament de les despeses processals causades, declarant-les d'ofici pel que fa a J. M. M..

VIST les disposicions legals citades i altres de pertinent aplicació, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem d'absoldre i absolem J. M. M., del delictes menor d'amenaques no condicionals amb un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció del que venia inicialment acusat, declarant d'ofici pel que a ell es refereix, les despeses processals causades.

Hem de condemnar i condemnem L. D. M. S., com autor d'un delictes major de lesions doloses que han requerit per a la seva curació, de tractament mèdic posterior a la primera assistència, concorrent la circumstància de ser menor de 21 anys a la data de producció dels fets, a la pena de VUIT (8)

MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL, AMB UN TERMINI DE SUSPENSIO DE LA CONDEMNNA de DOS ANYS, així com al pagament de les despeses processals causades, no havent-hi lloc a exigir responsabilitat civil.

Contra aquesta sentència es pot interposar recurs d'apel·lació davant d'aquest Tribunal en el termini de quinze dies següents a la notificació de conformitat amb el què disposen els articles 195, 199 i concordants del Codi de Procediment Penal.

Així per aquesta nostra sentència jutjant, ho pronunciem, manem i signem.